

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 24. Concilium Pisanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1134.

I. epist. 17.

to. 10. Conc.
p. 977. *Et in*
Not. ad ep.
S. Bern. 158.

baldus & Thomas sublati erant, epistola, hortatus est, ut pœnis canonicis in latrones animadverteret, & sententiam, quam contra eos Episcopi in suo Concilio pronunciaverant, confirmaret. Porro egit quod monebatur Pontifex Innocentius, edita Constitutione ad Rainaldum Archiepiscopum Remensem, Hugonem Rotomagensem, Hugonem Turonensem eorumque Suffraganeos directâ, in qua, facta mentione de duplici cæde Thomæ & Archembaldi, iisque, quæ Præsules in Concilio Jotriensi egerant, confirmatis, dicit: *Quia vero vestra Sententia nobis nimium moderata videtur, præterea volumus, ut in nullo loco, in quo latrones presentes fuerint, Officium Divinum celebratur, & si quis eos defendat, aut faveat, excommunicetur. Denique jubemus, ut Tbeobaldus Notarius ceterique Beneficiis, parentum aut propinquorum suorum crimine partis vel conservatis, priventur.*

§. XXIV.

Concilium Pisanum.

Innocentius Concilium Pisis celebrandum indixerat, quo cum S. Bernardus vocaretur, iterum iter in Italiam anno millesimo centesimo trigesimo quarto suscipere compellitur. Ceterum Mediolanenses amplexi factiones Analeti Antipapæ & Conradi, qui Regnum Italiæ affectave-

fectaverat, comperto quod Conradus Sæcul. XII.
 conciliante S. Bernardo apud Imperato- A. C. 1134.
 rem Lotharium in gratiam rediisset, S. Chro. Bern.
 Abbatem rogarunt, ut ipsos quoque &
 Imperatori & Innocentio Papæ, qui eos
 Ecclesiastica Communione & civitatem
 eorum Dignitate Metropolitana privave-
 rat, reconciliaret. His igitur S. Bernar- ep. 132. 133.
 dus rescribens, gratulatur, quod ad uni-
 tatem Ecclesiæ redeant, & pacem in pa-
 triam suam reducendi desiderio tenean-
 tur. Excusat vero, quod modo ad eos
 non divertat, ad indictum Concilium fe-
 stinans, sed promittit, se in reditu ipso-
 rum petitioni satisfacturum.

Cum S. Abbas Pisas pervenit, Conci- vit. S. Bern.
 lium adiit, profecto amplissimum, utpo- c. 2.
 te cui omnes prope Occidentis Episcopi
 interfuerunt. Ipse toties aderat, quoties
 de re gravis momenti deliberabant Pa-
 tres, aut sententiam in aliqua causa pro-
 ferebant. Omnes S. Virum revereban-
 tur, & expectabant sæpe Episcopi ad Ab-
 batis limen, donec admitterentur. Neu-
 tiquam vero fastus S. Viri Episcopos mo-
 rabatur, sed multitudo hominum, qui ei
 colloqui cupiebant; & quamvis esset
 virtute humillimus, tota Summi Ponti-
 ficis auctoritas in solo Bernardo residere
 videbatur. In eo Concilio Petrus Leo-
 nis iterum excommunicatus, & ejus Fau-
 tores, abscissa spe futuræ indulgentiæ de-
 positi.

Sæcul. XII. A.C. 1134. *to. 10. Conc. p. 990.* *ep. ult.* positi. Alexander Episcopatus Leodien-
 sis usurpator in eodem Concilio depol-
 tus, accepto tristi nuncio, mœrore op-
 pressus haud diu post animam egit. Pra-
 terea ad Concilium Pisanum refertur Ca-
 nonizatio S. Hugonis Gratianopolitani,
 Pisis ab Innocentio Papa numero Sancto-
 rum adscripti, Episcopis & Cardinalibus
 approbantibus. Id enim dispicimus ex
 Papæ epistola, vigesima secunda Aprilis
 data, ad Guidonem Priorem Cartusie,
 cui vitam S. Hugonis scribere præcipit,
 utpote viro, omnium ab ipso actorum
 conscio. Guido quod jubebatur exse-
 cutus est.

Complures Præfules a Concilio re-
 deutes & Tusciæ fines necdum egressos
 inimici invaserunt, & male mulctarunt.
 Haud modicum sane erat iter facientium
 agmen Archiepiscoporum, Episcoporum,
 Archidiaconorum, aliorumque Clerico-
 rum sua Dignitate conspicuorum, Abba-
 tum monachorumque, qui in diversa
 sparsi sunt, spoliati, vulnerati, a perse-
 quentibus strictis gladiis in fugam acti,
 alii capti & vicinis arcibus inclusi. Ar-
 chiepiscopus Remensis petulanter lacer-
 situs, & sauciatus, nulla Dignitatis Ar-
 chiepiscopalis & senilis ætatis habita ra-
 tione in carcerem detrusus est. Episco-
 pi Petrocoriensis eadem fors fuit. Ar-
 chiepiscopus Bituricensis & Senonensis,
 omni-

omnibus p̄ane rebus, quas habebant in ^{Sæcul. XII.} subsidium itineris, exuti Pontem tremu- ^{A.C. 1134.} lum ægerrime perveniunt, ibique capti secundo custodia traduntur, cum sociis, Archiepiscopo Embrodunensi, Episcopo Trecensi, hostili hasta ex equo excusso, & in terram dejecto, Episcopis Lemovicensi, Attrebatensi, Belicensi, Rhedonensi, aliisque, præterea Abbatibus S. Martialis Lemovici, Vezeliensi, S. Germani Parisiis, Corbejensi, Burgeliensi, multisque aliis; quippe urbs Pontremulus captis Prælati repleta erat. Petrus Abbas Cluniacensis, in Profectione Pisana socius cum captivis eo se contulit, rogatusque ab iis, data ad Innocentium Papam epistola, lamentabilem Præsum sortem edocuit, additis precibus, ut tantam audaciam severo iudicio reprimeret, & non solum facinoris auctores puniret, sed etiam pœnam ad totam Diocœsim Episcopi Lunensis, qui, cum fuisset ipsius officii totius diei itinere proficiscentibus præsidium præstare, eosque comitari, ne quidem Leucam unam cum ipsis processisset. At parum opis erat in Censuris Ecclesiasticis contra inimicos ferro armatos. (*)

A a a 3 §.XXV.

(*) In hoc loco subdit Cardinalis Baronius: Quæ autem hæc secuta sint nobis hætenus incom-